Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Georgeta Grozav
Dosarul nr. 2a-3904/24 (2-23176115-02-2a-03102024)

D E C I Z I E

18 iunie 2025 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Lucia Bagrin și Diana Corlăteanu
Grefierul Irina Bolduratu

examinând în ședință de judecată publică, cererea de apel declarată de Denis Bunduchi,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 august 2024, prin care a fost respinsă acțiunea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Bunduchi Denis împotriva SA „Termoelectrica” cu privire la încasarea plăților salariale pentru munca suplimentară, repararea prejudiciului cauzat și a prejudiciului moral, cu indexarea plăților,

A C O N S T A T A T :

Circumstanțele speței:

La 8 decembrie 2023, Denis Bunduchi s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „Termoelectrica” cu privire la încasarea plăților salariale pentru munca suplimentară prestată în conformitate cu ordinul nr. 151 din 29 octombrie 2020, ordinul nr. 123 din 22 octombrie 2021, ordinul nr. 206 din 7 noiembrie 2022 și ordinal nr. 64 din 12 aprilie 2023, în valoare totală de 120 257,70 de lei și a prejudiciului cauzat ca urmare a neachitării în termen a salariului datorat, până la 31 decembrie 2023 (inclusiv), în valoare de 240 362,76 de lei, iar în total suma de 360 620,46 de lei, precum și repararea prejudiciului moral cauzat

ca urmare a neachitării în termen a plăților pentru munca suplimentară efectiv prestată în zilele de repaus săptămânal, în valoare de 30 000 de lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a susținut că, la 10 octombrie 2017 a fost angajat în funcție de director comercial adjunct la SA „Termoelectrica” și în acest sens, a semnat contractul individual de muncă nr. 185 din 10 octombrie 2017, fiind emis ordinul nr.1581 p/01 din 10 octombrie 20217 cu privire la încheierea contractului individual de muncă.

A invocat că, pe perioada anilor 2020 - 2023 a fost atras la muncă suplimentară în afara orelor de program, zilele de repaus săptămânal, fiind emise ordinele angajatorului după cum urmează: ordinul nr. 151c din 29 octombrie 2020, nr. 123 din 22 octombrie 2021, nr. 206 din 7 noiembrie 2022 și nr. 64 din 12 aprilie 2023.

Reclamantul a notat că, în conformitate cu ordinele nominalizate au fost stabilite pentru zile de muncă suplimentară în zilele de repaus săptămânal după cum urmează: ordinul nr. 151 din 29 octombrie 2020 – zilele de 22 noiembrie 2020, 20 decembrie 2020, 3 ianuarie 2021, 24 ianuarie 2021, 21 februarie 2021 și 20 martie 2021; ordinul nr. 123 din 22 octombrie 2021 – zilele de 4 decembrie 2021, 2 ianuarie 2022, 30 ianuarie 2022 și 5 martie 2022; ordinul nr. 206 din 7 noiembrie 2022 – zilele de 10 decembrie 2022, 8 ianuarie 2023, 11 februarie 2023 și 11 martie 2023; ordinul nr. 64 din 12 aprilie 2023 – ziua de 7 mai 2023.

Concomitent, a menționat că, în conformitate cu ordinele nominalizate angajatorul, SA „Termoelectrica” l-a atras la muncă suplimentară în zilele de repaus săptămânal, indicând (citat): „Serviciul se va efectua între orele 00:00- în timpul cărora persoana de serviciu se va afla: în intervalul orelor 08:00-17:00 la locul permanent de muncă la SA „Termoelectrica”...; în intervalul 00:00- 08:00 și 17:00-24:00 - la domiciliu...”.

Totodată, a specificat că, a fost atras la muncă suplimentară în zilele de repaus săptămânal în volum de 24 ore (inclusiv orele de noapte) în intervalele 00:00-24:00.

Consideră că, munca a fost efectiv prestată, fapt care nu poate fi negată de angajator, fiind bine cunoscut în cadrul întreprinderii, de toți angajații, mai mult, toată administrația întreprinderii se regăsește în ordinele nominalizate și s-a aflat la muncă suplimentară conform ordinelor emise de angajator.

La 22 septembrie 2023 a depus în adresa angajatorului cererea nr. NS3312 prin care a solicitat prezentarea în adresa lui a plăților salariale efectuate de ultimul pe parcursul anilor 2020 - prezent, primind răspunsul nr. 79/1813 din 25 septembrie 2023 prin care au fost prezentate descifrările salariale solicitate.

A relatat că, urmare a analizei descifrărilor a constatat că, SA „Termoelectrica” nu a efectuat careva plăți pentru munca suplimentară prestată de

el în conformitate cu ordinul nr. 151 din 29 octombrie 2020, ordinul nr. 123 din 22 octombrie 2021, ordinul nr. 206 din 7 noiembrie 2022 și ordinul nr. 64 din 12 aprilie 2023.

La 23 noiembrie 2023 a depus cerere prealabilă în adresa SA „Termoelectrica” prin a solicitat efectuarea plăților salariale cuvenite în adresa lui în conformitate cu ordinele menţionate.

Prin răspunsul nr. 79/4662 din 4 decembrie 2023, SA „Termoelectrica” a refuzat satisfacerea cerințelor invocate în cererea prealabilă, motivând că tabelele de pontaj de evidență a timpului de muncă din cadrul întreprinderii pentru perioada 2020 - 2023, nu conțin date cu privire la atragerea lui la muncă suplimentară în zilele de repaus săptămânal.

Reclamantul a indicat că, în conformitate cu art. 106 Codul muncii, angajatorul este obligat să țină, în modul stabilit, evidența timpului de muncă prestat efectiv de fiecare salariat, inclusiv a muncii suplimentare, a muncii prestate în zilele de repaus și în zilele de sărbătoare nelucrătoare, iar faptul că angajatorul nu și-a respectat propria obligație asumată prin semnarea ordinelor de atragere la muncă suplimentară în zilele de repaus săptămânal, a încălcat grav prevederile art. 106 Codul muncii, nu poate servi ca temei de refuz în satisfacerea cerințelor legale ale angajatului de a fi remunerat în conformitate cu cadrul normativ aferent.

Or, răspunsul angajatorului nr.79/4662 din 4 decembrie 2023 este în discordanță vădită cu ordinul nr. 151 din 29 octombrie 2020, ordinul nr. 123 din 22 octombrie 2021, ordinul nr. 206 din 7 noiembrie 2022 și ordinul nr. 64 din 12 aprilie 2023, care expres prevede atragerea la muncă suplimentară, orele pentru care este atras la muncă angajatul și obligațiunea de achitare a salariului pentru munca prestată în conformitate cu cadrul normativ în vigoare, fapt care nu a avut loc.

Respectiv, în conformitate cu ordinul nr. 151 din 29 octombrie 2020, ordinul nr. 123 din 22 octombrie 2021, ordinul nr. 206 din 07 noiembrie 2022 și ordinul nr. 64 din 12 aprilie 2023, munca a fost prestată efectiv conform graficului stabilit și anume: „00:00-24:00, în timpul cărora persoana de serviciu se va afla: în intervalul orelor 08:00-17-00 la locul permanent de muncă la SA „Termoelectrica”..., în intervalul 00:00 -08:00 și 17:00 -24:00 – la domiciliu...”.

În conformitate cu art. 103 Codul muncii, se consideră muncă de noapte munca prestată între orele 22:00 și 06:00.

Reieșind din graficul nominalizat a fost prestată munca efectiv pentru 24 ore după cum urmează: 00:00- 06:00 - 6 ore de noapte; 06:00-22:00 -16 ore de zi; 22:00- 24:00 - 2 ore de noapte. Deci, pentru fiecare dată calendaristică, indicată în ordinele de atragere la muncă suplimentară de către el a fost prestată o muncă efectivă suplimentară în volum de 24 ore dintre care, 8 ore pe timp de noapte și 16 ore pe timp de zi.

Astfel, pe lângă faptul că, munca suplimentară a fost prestată în zilele de repaus săptămânal, fiindu-i aplicate prevederile art. 158 și 159 ale Codului muncii, care stabilește o remunerare suplimentară pentru orele de muncă prestate noaptea, și stabilește că: „Pentru munca prestată în program de noapte se stabilește un adaos în mărime de cel puțin 0,5 din salariul de bază pe unitate de timp stabilit salariatului.

Cu alte cuvinte, munca suplimentară în zilele de repaus săptămânal se achită dublu (*2) pentru orele de muncă prestate ziua și dublu + 0,5 (*2,5) pentru orele de muncă suplimentară prestate noaptea.

Reclamantul a indicat că, luând la bază prevederile legale nominalizate, ordinul nr.151 din 29 octombrie 2020, ordinul nr. 123 din 22 octombrie 2021, ordinul nr. 206 din 7 noiembrie 2022 și ordinul nr. 64 din 12 aprilie 2023 și informația salariată prezentată de SA „Termoelectrica”, prin răspunsul nr. 79/1813 din 25 septembrie 2023, a calculat plățile care urmează să fie achitate de angajator, care sunt reflectate în anexa la prezenta cerere, care se rezumă la suma de 46 252,96 de lei - pentru munca suplimentară prestată în orele de noapte; 74 004,74 de lei - pentru munca suplimentară prestată în orele de zi, iar în total suma de 120 257,70 de lei.

Totodată, în conformitate cu art. 330 alin. (2) Codul muncii, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art. 142), a indemnizației de concediu (art. 117), a plăților în caz de eliberare (art. 143) sau a altor plăți (art. 123, 124, 127, 139,186, art. 225 alin. (8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Respectiv, conform art. 330 Codul muncii, au fost calculate sumele datorate de angajator ca urmare a neefectuării plăților în termen, calculul cărora este reflectat în anexa la prezenta cerere, în volum de 240 362,76 de lei.

La baza calculelor au stat zilele efective de plată a salariului de către angajator SA „Termoelectrica”, pe parcursul anilor 2020 - 2023, care de asemenea sânt reflectate în calculul anexat.

În acest sens, a aflat despre neplata salariului cuvenit pentru munca prestată suplimentar doar la data prezentării de către angajator SA „Termoelectrica” a răspunsului nr. 79/1813 din 25 septembrie 2023, însă, chiar dacă termenul urma să curgă din 2020 când munca a fost efectiv prestată pentru prima dată 22 noiembrie 2020, atunci plata salariului pentru luna noiembrie 2020, efectiv a avut loc la 10 decembrie 2020, respectiv, chiar și pentru prima dată a muncii suplimentare (22 noiembrie 2020) solicitată prin prezenta cerere de chemare în judecată, se află în interiorul termenului de prescripție de 3 ani, care începe a curge de la data când a fost efectuată plata salariului pentru luna noiembrie 2020, or, anterior salariatul nu putea cunoștea despre neplată.

La 22 decembrie 2023, Bunduchi Denis a depus cerere de completare a cerințelor, prin majorarea cuantumului pretențiilor și încasarea de la SA „Termoelectrica” a prejudiciului moral cauzat în valoare a 60 000 de lei (2 salarii medii), precum și obligarea SA „Termoelectrica”, să achite efectiv, să efectueze indexarea plăților, în conformitate cu prevederile art. 145 ale Codului muncii și Hotărârii Guvernului nr. 535 din 7 mai 2003, luând ca punct inițial de calcul datele calendaristice efective la care urma să fie efectuate plățile salariale, și anume, 10 decembrie 2020, 13 ianuarie 2021, 10 februarie 2021, 5 martie 2021, 9 aprilie 2021, 6 ianuarie 2022, 7 februarie 2022, 7 aprilie 2022 și 6 ianuarie 2023. (f.d. 55-56, vol.I)

Poziția instanțe de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 august 2024, s-a respins ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de Bunduchi Denis împotriva SA „Termoelectrica” cu privire la încasarea plăților salariale pentru munca suplimentară, repararea prejudiciului cauzat și a prejudiciului moral, cu indexarea plăților. (f.d. 196, vol.I 205-266, vol.II)

Solicitarea apelanților și termenul de declarare a apelurilor.

Invocând dezacordul cu hotărârea primei instanțe, la 1 septembrie 2024, prin intermediul poștei electronice, Bunduchi Denis a declarat apel nemotivat, iar la 25 octombrie 2024, a depus apelul motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 august 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii. (f.d. 200-204, 226-230, vol.II)

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acord cu art. 111 alin. (3) Cod de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii, evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În speță s-a stabilit că, dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat public la 5 august 2024, iar cererea de apel nemotivată a fost depusă la 1 septembrie 2024 prin e-mail, cu respectarea termenului legal de 30 zile de declarare a apelului.

Argumentele părților.

În susținerea cererii de apel, Bunduchi Denis a reiterat poziția expusă în cererea de chemare în judecată.

Suplimentar a indicat că, instanța de fond la pronunțarea hotărârii a dat o apreciere incorectă probelor administrate, fiind în contradicție cu circumstanțele cauzei, i-ar la adoptarea soluției a desconsiderat cumulul probelor invocate de

reclamant/apelant, care dovedesc cu certitudine temeinicia cerințelor sale.

La fel, prima instanță a aplicat eronat normele de drept material.

Consideră apelantul că, deși a fosta atras la muncă suplimentară, SA „Termoelectrica” nu a dus evidența timpului de muncă efectiv prestat, aceasta fiind încălcarea legislației muncii, care a fost utilizată de entitate pentru a încerca să arate în tabelele de pontaj că nu sunt înscrieri care ar demonstra munca prestată, iar instanța le-a luat primordial în calcul.

La fel, instanța de fond a desconsiderat și declarațiile martorilor date sub jurământ, și anume că a prestat munca efectiv. Or, la caz, aceste declarații sunt importante, deoarece dânșii au activat nemijlocit cu acesta.

Respectiv, instanța de judecată nu a dat apreciere tuturor probelor, în modul corespunzător.

Societatea intimată și-a valorificat dreptul și a depus referință la 10 martie 2025, prin intermediul oficiului poștal, prin care a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărârii primei instanțe.

Argumentele părților în ședința instanței de apel:

Apelantul, Bunduchi Denis, în ședința de judecată a pledat pentru admiterea cererii de apel, casarea hotărârii și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Reprezentantul intimatei, Parsian Elena fiind prezentă în ședința de judecată, a pledat pentru respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererile de apel, în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră cererea de apel neîntemeiată şi care urmează a fi respinsă, cu menţinerea hotărârii primei instanţe, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Norma cuprinsă la art. 118 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă stabilește că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite. Circumstanțele care au importantă pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar conform art.130 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Prin prisma art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședința de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.

Corespunzător, art. 6 § 1 CEDO și jurisprudența CtEDO, instanțele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conțină circumstanțele cauzei constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acțiunii, alte chestiuni ce au fost soluționate în cadrul judecării cauzei, legea materială și/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanței în caz de respingere a unor probe prezentate de participanți etc.

În acord cu art. 373 Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepția cazurilor când consimte și când hotărârea este atacată şi de alți participanți la proces.

Astfel, prevederile enunțate, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu

au fost stabilite, dar invocate de părți şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Or, conform regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor instanței de apel, ultima are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare (*Hirro Balani contra Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43*).

Așadar, Colegiul civil verificând în raport cu art.238-241 ale Codului de procedură civilă, legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanțe, constată că aceasta urmează a fi menținută, or, prima instanță corect a elucidat şi constatat circumstanțele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv probele prezente la materialele cauzei în vederea admiterii parțiale a acțiunii din speță, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Corespunzător, art.5 alin.(1) Cod de procedură civilă, reglementează că, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

În contextul pretențiilor deduse judecării instanța de apel reține că, conform art.9 Cod civil, drepturile şi obligațiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deși nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi şi obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Drepturile şi obligațiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariției drepturilor şi obligațiilor civile; c) din hotărâre judecătorească în care sânt stabilite drepturi şi obligații; d) în urma creării şi dobândirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogățirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariția unor efecte juridice în materie civilă.

Totodată, în acord cu art.10 alin.(1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Raportând la caz normele de drept citate, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționamentului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul civil consideră că, concluzia instanței de fond este una corectă și întemeiată, reieșind din următoarele considerente ce succed.

Din materialul probator al cauzei se atestă că, la 10 octombrie 2017, SA „Termoelectrica” şi Bunduchi Denis, au încheiat contractul individual de muncă

nr. 185, prin care ultimul a fost angajat în calitate de director comercial adjunct. Locul de muncă Aparatul administrativ de conducere din cadrul SA „Termoelectrica”. (f.d. 7, vol. I)

Conform ordinului nr. 158p/01 din 10 octombrie 2017, Bunduchi Denis a fost angajat în funcţie de director comercial adjunct în cadrul Aparatului administrativ de conducere, cu contract individual de muncă pe durata nedeterminată, începând cu 10 octombrie 2017, cu perioada de probă de 3 luni. (f.d. 8 vol. I)

Ulterior, conform ordinului nr. 151 din 29 octombrie 2020, s-a instituit începând cu 30 octombrie 2020 şi până la 31 martie 2021 serviciul la întreprindere şi la domiciliu a persoanelor cu funcţii de conducere în conformitate cu graficul aprobat (Anexa nr. 1) (f.d. 9-13, vol. I).

La rândul său, conform Anexei nr. 1 al ordinului nr. 151, Bunduchi Denis a fost inclus în graficul de serviciu al persoanelor cu funcții de conducere din cadrul SA „Termoelectrica”, pentru 22 noiembrie 2020, 20 decembrie 2021, 3 ianuarie 2021, 24 ianuarie 2021, 21 februarie 2021 şi 20 martie 2021. (f.d. 14-15 vol. I)

Conform ordinului nr. 123 din 22 octombrie 2021, s-a instituit începând cu 22 octombrie 2021 şi până la 31 martie 2022 serviciul la întreprindere şi la domiciliu a persoanelor cu funcţii de conducere în conformitate cu graficul aprobat (anexa nr. 1) (f.d. 16-20, vol. I).

Anexa nr. 1 al ordinului nr. 123 indică că, *Bunduchi Denis a fost inclus în graficul de serviciu al persoanelor cu funcţii de conducere* din cadrul SA „Termoelectrica”, pentru zilele de 4 decembrie 2021, 2 ianuarie 2022, 30 ianuarie 2022 și 5 martie 2022. (f.d. 21 -22 vol. I)

Conform ordinului nr. 206 din 7 noiembrie 2022, s-a instituit începând cu 7 noiembrie 2022 şi până la 31 martie 2023 serviciul la întreprindere şi la domiciliu a persoanelor cu funcţii de conducere în conformitate cu graficul aprobat (anexa nr. 1) (f.d. 23 - 28 vol. I).

Conform Anexei nr. 1 al ordinului nr. 206, Bunduchi Denis a fost inclus în graficul de serviciu al persoanelor cu funcții de conducere din cadrul SA „Termoelectrica”, pentru zilele de 10 decembrie 2022, 8 ianuarie 2023, 11 februarie 2023 și 11 martie 2023 (f.d. 29, vol. I)

Iar, conform ordinului nr. 64 din 12 aprilie 2023, s-a instituit pentru zilele de 15, 16, 17, 22, 23, 24, 29, 30 aprilie şi 1, 6, 7, 8, 9 mai 2023 componența grupului de lucru, dintre personalul cu funcţii de conducere care vor primi decizii de urgenţă în cazuri excepţionale, membrii grupului de lucru fiind persoane responsabile de serviciu în aceste zile.

Astfel, Bunduchi Denis a fost responsabil pentru 7 mai 2023. (f.d. 30 – 35, vol. I)

La 22 septembrie 2023, Bunduchi Denis s-a adresat SA „Termoelectrica” cu cerere, prin care a solicitat eliberarea unui certificat cu privire la muncă şi salariu,

cu indicarea expresă a duratei şi timpului de muncă lunar (numărul de ore), precum şi cuantumul de remunerare a muncii, descifrat, pe luni, salariul calculat, sumele reţinute, etc., începând cu 1 ianuarie 2020 până în prezent. (f.d. 36 vol. I)

Astfel, prin răspunsul SA „Termoelectrica" din 25 septembrie 2023, i-a fost remis lui Bunduchi Denis, datele din evidenţa contabilă Informaţia privind veniturile calculate pentru perioada 1 ianuarie 2020 – 31 august 2023. (f.d. 37 - 41 vol.I)

La 23 noiembrie 2023, Bunduchi Denis a depus SA „Termoelectrica" cerere prealabilă, prin care a solicitat, efectuarea plăţilor salariale cuvenite în adresa lui în conformitate cu ordinul nr. 151 din 29 octombrie 2020, ordinul nr. 123 din 22 octombrie 2021, ordinul nr. 206 din 7 noiembrie 2022, ordinul nr. 64 din 12 aprilie 2023 (f.d. 42 vol. I), însă prin răspunsul SA „Termoelectrica" din 4 decembrie 2023, i-a comunicat că solicitările contravin documentelor – tabelurilor de pontaj, de evidenţă a timpului muncii prestate efectiv pentru lunile noiembrie – decembrie 2020, ianuarie – martie 2021, noiembrie – decembrie 2021, ianuarie – martie 2022, decembrie 2022, ianuarie – martie 2023 şi mai 2023. (f.d. 43 vol.I)

Corespunzător, la 8 decembrie 2023, Denis Bunduchi s-a adresat prezenta cerere de chemare în judecată, care prin cererea din 22 decembrie 2023, și-a majorat cuantumul pretențiilor.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a ajuns la concluzia respingerii acțiunii, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 196, vol.II)

În debut, art. 45 Codul muncii stabilește că, contractul individual de muncă este înțelegerea dintre salariat și angajator, prin care salariatul se obligă să presteze o muncă într-o anumită specialitate, calificare sau funcție, să respecte regulamentul intern al unității, iar angajatorul se obligă să-i asigure condițiile de muncă prevăzute de prezentul cod, de alte acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii, de contractul colectiv de muncă, precum și să achite la timp și integral salariul.

Iar, art. 157 Codul muncii, prevede că, în cazul retribuirii muncii pe unitate de timp (cu salariu tarifar sau cu salariul funcţiei), munca suplimentară (art.104), pentru primele două ore, se retribuie în mărime de cel puţin 1,5 salarii de bază stabilite salariatului pe unitate de timp, iar pentru orele următoare – cel puţin în mărime dublă.

În cazul retribuirii muncii în acord cu aplicarea sistemului tarifar de salarizare, pentru munca suplimentară se plăteşte un adaos de cel puţin 50 la sută din salariul tarifar al salariatului de categoria respectivă, remunerat pe unitate de timp pentru primele 2 ore, şi în mărime de cel puţin 100 la sută din acest salariu tarifar – pentru orele următoare, iar cu aplicarea sistemelor netarifare de salarizare – de 50 la sută pentru primele 2 ore şi, respectiv, 100 la sută din salariul minim stabilit pe unitate de timp – pentru orele următoare. Pentru munca suplimentară

prestată în conformitate cu art.104 alin.(8), salariatul primeşte plata ordinară stabilită pe unitate de timp şi un număr de ore libere, remunerate conform salariului de bază, egal cu numărul de ore de muncă suplimentară prestată.

Art. 158 Codul muncii reglementează că, cu condiţia plăţii salariului mediu pentru salariaţii specificaţi la art.111 alin.(1^1), munca prestată în zilele de repaus şi în cele de sărbătoare nelucrătoare este retribuită: a) salariaţilor care lucrează în acord – cel puţin în mărime dublă a tarifului în acord; b) salariaţilor a căror muncă este retribuită în baza salariilor tarifare pe oră sau pe zi – cel puţin în mărimea dublă a salariului pe oră sau pe zi; c) salariaţilor a căror muncă este retribuită cu salariu lunar – cel puţin în mărimea unui salariu pe unitate de timp sau a remuneraţiei de o zi peste salariu, dacă munca în ziua de repaus sau cea de sărbătoare nelucrătoare a fost prestată în limitele normei lunare a timpului de muncă şi cel puţin în mărime dublă a salariului pe unitate de timp sau a remuneraţiei de o zi peste salariu, dacă munca a fost prestată peste norma lunară.

În condițiile art. 106 Codul muncii, angajatorul este obligat să ţină evidența timpului muncii prestate efectiv de fiecare salariat, inclusiv al muncii suplimentare, al muncii prestate în zilele de repaus şi în zilele de sărbătoare nelucrătoare, conform modelului aprobat prin convențiile colective încheiate la nivel naţional, sau să ţină evidenţa orelor de muncă prestate zilnic de fiecare salariat, în condiţiile stabilite cu salariaţii prin acord scris, în funcţie de activitatea specifică desfăşurată de către aceştia.

Prin prisma normelor citate, prima instanță corect a observat că, din materialul probator al cauzei, și anume, ordinele nr. 151 din 29 octombrie 2020, nr. 123 din 22 octombrie 2021, nr. 206 din 7 noiembrie 2022 și nr. 64 din 12 aprilie 2023, *au fost instituite servicii la întreprindere şi la domiciliu a persoanelor cu funcţii de conducere conform graficelor aprobate.* (f.d. 9-35 vol. I)

Iar din pct. 4.6 al ordinului nr. 151, pct. 4.5 din ordinul nr. 123, pct. 4.6 din ordinul nr. 206 şi pct. 3 din ordinul nr. 64 rezultă că, s-a dispus efectuarea retribuirii muncii personalului pentru *perioada serviciului la domiciliu sau în caz de rechemare la locul permanent de muncă* în conformitate cu Codul muncii şi contractul colectiv de muncă, fiind pus controlul *pentru executarea acestora în sarcina directorului tehnic Alexandru Lupan.*

La caz, prezintă relevanță și pct. 5.4 și 5.6 ale Regulamentului intern a SA „Termoelectrica”, în cazurile când durata procesului de producţie depăşeşte durata normală (admisă) a zilei de muncă, precum şi în scopul utilizării mai eficiente a utilajului, sporirii volumului de producţie sau de servicii – în cadrul restricţiilor prevăzute de Codul muncii şi cu acordul Comitetului sindical – se aplică munca în schimburi (care include şi munca de noapte – munca prestată între orele 22:00 şi 06:00), organizată în modul prevăzute la art. 101 și art. 103 Codul muncii, în baza programelor (graficelor) muncii în schimburi, cu aplicarea în acest caz a evidenţei

globale a timpului de muncă anual. Conducătorii subdiviziunilor sînt obligaţi să ţină evidenţa timpului de muncă prestat efectiv de fiecare salariat, inclusiv a muncii suplimentare, a muncii prestate în zilele de repaus şi în zilele de sărbătoare nelucrătoare, precum şi a orelor lucrate în timp de noapte. (f.d. 126 – 151 vol.II)

Modul de organizare a evidenţei timpului de muncă este indicat în pct. 6.2 al regulamentului, unde se indică că Evidenţa timpului de muncă în subdiviziuni se pune în sarcina pontatorilor, care sunt desemnaţi prin ordinul (dispoziția) Directorului General la propunerea șefilor de subdiviziuni, iar în pct. 6.3. se indică expres că, pontatorul ţine evidenţa timpului de muncă în subdiviziune prin completarea Tabloului de pontaj.

Totodată, pct. 6.6 reglementează că, pontatorul, cu utilizarea simbolurilor convenționale indicate în formularul Tabloului de pontaj, înscrie zilnic în Tabloul de pontaj al subdiviziunii date concrete privind: prezenţa la serviciu a salariaţilor cu indicarea duratei timpului de muncă (numărului de ore lucrate); orele suplimentare de muncă, precum şi orele de muncă lucrate în zilele de repaus şi/sau în zilele de sărbătoare; aflarea salariaților în concedii medicale, concedii de odihnă, concedii fără plată, concedii de studii, concedii de maternitate, concedii sociale; întârzierile la serviciu şi plecările înainte de termen de la serviciu; munca în orele de noapte (de la 22:00 până la 06:00); absențele premise şi absențele nemotivate ale salariaților; aflarea salariaților în deplasări de serviciu.

Aderent, pct. 6.31 și 6.32 prevăd că, datele privind timpul real, inclusiv timpul suplimentar, folosit la efectuarea lucrărilor cu caracter urgent vor fi transmise în SPAET, în cazul în care lucrările au avut loc în cadrul săptămânii de muncă, sau vor fi transmise în SRU, în cazul orelor lucrate suplimentar în zilele de repaus (sâmbătă şi duminică) şi zilele de sărbătoare nelucrătoare, după aprobarea raportului final de către directorul general. Pontatorii subdiviziunilor, salariații cărora au fost antrenați la muncă suplimentară, imediat a două zi după efectuarea lucrărilor, vor înregistra în tabelele de pontaj numărul de ore suplimentare lucrate de salariații respectivi.

Iar, pct. 6.33 stabilește că, *pregătirea proiectelor de documente (ordine, dispoziţie) privind munca suplimentară (extra program) a salariaţilor este efectuată de către SPAET în cazul în care lucrările au avut loc în cadrul săptămânii de muncă şi de către SRU în cazul orelor lucrate suplimentar în zilele de repaus (sâmbătă şi duminica) şi zilele de sărbătoare nelucrătoare.*

Prin urmare, SA „Termoelectrica” a întocmit tabelele de pontaj, care în mod special reflectă evidența timpului de muncă efectiv prestat, din care rezultă că, apelantul/reclamant avea indicat semnul 0 – la zile de repaus și zile de sărbătoare nelucrătoare, respectiv nu a prestat un anumit serviciu conform ordinelor, or, pentru a putea beneficia de salariu pentru munca suplimentară prestată, aceasta urma a fi inclusă în tabelul de pontaj și a fi prestată efectiv, mai cu seamă că s-a

indicat și zilele efectiv lucrate, indicându-se semnul 8 ore lucrătoare. (f.d. 63-80, vol.I)

Este necesar de evidențiat că, prima instanță în mod justificat a indicat că, Bunduchi Denis deși se bazează pe ordinele emise de SA „Termoelectrica”, nu a prezentat probe admisibile și pertinente care ar confirma câte ore au fost lucrate efectiv suplimentar, în vederea aplicării corecte a dispozițiilor art. 157 Codul muncii.

Or, ordinele emise de angajator, acestea nu condiționează automat plata pentru munca prestată, deoarece munca urma a fi efectiv prestată, adică angajatorul pentru fiecare lună întocmește și completează un tabel de pontaj, unde se indica prezența salariatului la serviciu.

În conjunctura cadrului legal enunțat supra în raport cu cele constatate, se deduce cert lipsa muncii suplimentare efectiv prestate de Bunduchi Denis, conform ordinelor enunțate supra.

În acest sens, Colegiul judiciar învederează că, tabelul de evidență a timpului de muncă a fost aprobat prin Convenția colectivă (nivel național) nr. 17 din 28 februarie 2020, aceasta fiind elaborată cu scopul asigurării aplicării corecte şi uniforme a prevederilor art. 106 Codul muncii, precum şi în vederea asigurării evidenței timpului de muncă prestat/efectuat de fiecare salariat, inclusiv a muncii suplimentare, a muncii în zilele de repaus, în zilele de sărbătoare nelucrătoare, precum şi a absențelor de la lucru din diferite motive. Astfel că, unităților, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare, se recomandă să ţină evidența timpului de muncă, utilizând tabelul de evidență a timpului de muncă.

În plus, Colegiul civil remarcă că, că conform pct. 13 din contractul individual de muncă nr. 185 din 10 octombrie 2017, părţile au inserat că, Regimul de muncă al salariatului Bunduchi Denis este – Durata normală (durată normală sau redusă a timpului de muncă, timpul săptămînii de muncă, durată zilnică a timpului de muncă), iar mai jos este lăsat loc pentru notiţie suplimentare ce ţine de timpul de muncă parţial, muncă în schimburi, muncă de noapte, etc. La caz, nu s-au inserat careva modificări la pct. 13 din contract, în vederea unei munci suplimentare. (f.d. 7 vol. I)

Iar, conform pct. 12 al contractului, condiţiile de retribuire a muncii salariatului (valoarea minima obligatorie a retribuţiei muncii pentru munca prestată de salariaţi în sectorul real nu poate fi mai mică decât cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real stabilit de Guvern sau, după caz, decât salariul tarifar pentru categoria I de calificare stabilit în Convenţia colectivă de nivel ramurat sau în contractul colectiv de muncă), inclusiv: salariul funcţiei sau cel tarifar – 17 850 de lei, suplimentele, premiile şi ajutoarele materiale (în cazul în care acestea fac parte din sistemul de salarizare al unităţii), compensaţiile şi alocaţiile, inclusiv pentru munca prestată în condiţii grele, vătămătoare şi/sau periculoase: conform

prevederilor Codului muncii şi contractului colectiv de Muncă a SA „Termoelectrica”, periodicitatea achitării plăţilor: conform prevederilor contractului colectiv de muncă al SA „Termoelectrica”.

În consolidarea soluției, Colegiul judiciar conchide că, prima instanță corect a subliniat că, Bunduchi Denis nu a prezentat dovezi plauzibile precum că, a prestat efectiv munca suplimentară, conform anexelor la ordinele indicate supra. Or, în ipoteza în care ar fi efectuat lucru suplimentar, a cărei plată se solicită, urma să întocmească solicitare către conducerea SA „Termoelectrica” în vederea achitării plăţilor pentru primul ordin nr. 151 din 29 octombrie 2020, însă tacit a acceptat salariul de funcţie tarifar lunar, fără a întreprinde careva măsuri în vederea remunerării muncii suplimentare.

Nu pot fi reținute și se resping argumentele apelantului precum că, instanța de fond la pronunțarea hotărârii a dat o apreciere incorectă probelor administrate, fiind în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar la adoptarea soluției a desconsiderat cumulul probelor invocate de reclamant/apelant, care dovedesc cu certitudine temeinicia cerințelor sale, inclusiv declarațiile martorilor, date sub jurământ, or, datele privind timpul real, inclusiv timpul suplimentar, folosit la efectuarea lucrărilor cu caracter urgent vor fi transmise în SPAET, în cazul în care lucrările au avut loc în cadrul săptămânii de muncă, sau vor fi transmise în SRU, în cazul orelor lucrate suplimentar în zilele de repaus (sâmbătă şi duminică) şi zilele de sărbătoare nelucrătoare, *după aprobarea raportului final de către directorul general.* **Pontatorii subdiviziunilor, salariații cărora au fost antrenați la muncă suplimentară, imediat a două zi după efectuarea lucrărilor, vor înregistra în tabelele de pontaj numărul de ore suplimentare lucrate de salariații respectivi, iar** *pregătirea proiectelor de documente (ordine, dispoziție) privind munca suplimentară (extra program) a salariaților este efectuată de către SPAET în cazul în care lucrările au avut loc în cadrul săptămânii de muncă şi de către SRU în cazul orelor lucrate suplimentar în zilele de repaus (sâmbătă şi duminica) şi zilele de sărbătoare nelucrătoare.*

La caz Colegiul civil menționează că, astfel de înscrisuri nu au fost prezentate, contrar aserțiunilor apelantului/reclamant. Or, apelantul deși solicită plata pentru munca suplimentară prestată pentru perioada 2020-2023 conform ordinelor, aceasta nu denotă și munca efectiv prestată.

În plus, la primirea fișelor din salariu din anul 2020, dânsul putea observa din prima lună că, nu i se achită pentru munca suplimentară și să solicite directorului tehnic Alexandru Lupan, care era răspunzător pentru executarea ordinelor, includerea în tabelul de pontaj a datelor corespunzătoare.

Raportând circumstanțele stabilite din materialele cauzei și argumentele invocate în cererea de apel, la prevederile legale invocate, Colegiul civil consideră că, cererea de apel este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, cu menținerea

hotărârii contestate.

La caz, Colegiul civil consideră că, instanța de fond corect a determinat raportul juridic și corect a dispus respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Bunduchi Denis.

Ca urmare, prin cererea de apel depusă, apelantul nu a prezentat probe în vederea combaterii constatărilor reținute de instanța de fond și emiterii unei hotărâri judecătorești diferită de cea contestată, argumentele invocate în cererea de apel sunt neîntemeiate și neprobate, iar pe cale de consecință, Colegiul judiciar precizează netemeinicia în ansamblu a cererii de apel declarate, dat fiind faptul că, în susținerea acesteia, apelantul nu a adus niciun argument plauzibil, or, circumstanțele invocate în cererea de apel sunt combătute prin actele anexate la materialele cauzei și contravin prevederilor legale.

Ca urmare, în lipsa unor argumente coerente şi convingătoare, precum şi a unui suport probator de natură să răstoarne soluția adoptată pe caz, Colegiul civil conchide că, instanța de fond a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a oferit apreciere justă probelor administrate şi a aplicat corect normele de drept material şi procedural, hotărârea fiind în concordanță cu art. 239-240 ale Codului de procedură civilă.

Având în vedere că, hotărârea primei instanțe este justificată, iar aserțiunile invocate de către apelant sunt nefondate şi combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat şi a menține hotărârea instanței de fond.

În conformitate cu art. 385 lit. a), 389 și 390 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E:

Se respinge cererea de apel declarată de Denis Bunduchi.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 august 2024.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Ana Panov

Judecătorii Lucia Bagrin

Diana Corlăteanu

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Georgeta Grozav

Dosarul nr. 2a-3904/24 (2-23176115-02-2a-03102024)

D E C I Z I E
(DISPOZITIV)

18 iunie 2025 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Lucia Bagrin și Diana Corlăteanu
Grefierul Irina Bolduratu

examinând în ședință de judecată publică, cererea de apel declarată de Denis Bunduchi,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 august 2024, prin care a fost respinsă acțiunea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Bunduchi Denis împotriva SA ,,Termoelectrica" cu privire la încasarea plăților salariale pentru munca suplimentară, repararea prejudiciului cauzat și a prejudiciului moral, cu indexarea plăților,

în conformitate cu art. 385 lit. a), 389 și 390 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E:

Se respinge cererea de apel declarată de Denis Bunduchi.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 august 2024.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei,

judecătorul Ana Panov

Judecătorii Lucia Bagrin

Diana Corlăteanu